ДА ЛИ ЈЕ БИБЛИЈА РЕЧ БОЖИЈА?

<Српски – Serbian – صربي >

Мајед С. Ал-Расси

Превео:

МаркоВучковић

Ревизија:

Александра Дугалић

Фејзо Радончић

هل الكتاب المقدس في النصرانية كلام الله ؟

ماجد بن سليمان الرسي

ترجمة:

ماركو وتسكوفيتس

مراجعة:

ألكساندرا دوغاليتس

فيزو رادونشيش

БЕЗ СУМЊЕ, ОВАЈ ЖИВОТ ЈЕ ИСПИТ КОЈИ ЗАХТЕВА ВАШУ ПУНУ БРИГУ О ОНОМЕ ШТА ЋЕТЕ СА СОБОМ ДА ПОНЕСЕТЕ НА ВАШЕМ ПОСЛЕДЊЕМ ОДРЕДИШТУ.

ЈЕДИНО СУ ИСПРАВНО ВЕРОВАЊЕ И ДОБРА ДЕЛА ВАШ ПУТ ДО СПАСЕЊА.

Термини коришћени у овој књизи

Узвишени	При помену Бога/Аллаха
Благослови и мир нека су над њим	Након помена Посланика Мухамеда
Мир над њим	При помену било ког посланика или након помена анђела Гаврила
Нек је Аллах задовољан с њим	Након спомињања другова Посланика Мухамеда

Реч „Господ“

Реч господ/господар у арапском језику има неколико повезаних значења. Изворно значење је „господар“ или „владар“ и у овом смислу је често коришћена да означи људска бића: „господар виле“ или „Господар (нпр. Лорд у Великој Британији) тога и тога.“ Реч Господар са великим Г, у лексикону Ислама се користи да означи Једног и Јединог Бога – Аллаха. У Исламу не постоји забуна око значења речи Господар.

Док је истина да се реч господар може повремено користити (са великим или малим словом) да означи људско биће, у исламском дискурсу, навођење овог термина је увек јасно из контекста. Док се код хришћана, хиндуса и других политеиста, реч Господар (Господ) са великим Г може односити на Аллаха, Исуса или неко имагинарно божанство, за муслимане, она не може имати множину значења. Аллах (Бог) једини је Господар и Господар је Аллах (Бог) – а не Исус, не Рама, нити било које друго биће.

Уредник

Реч „Аллах“

Иако је српска реч „Бог“ често коришћена у овој књизи као синоним за реч Аллах, међу њима постоји разлика. „Аллах“ је арапска реч која је преведена као „Бог“. Међутим, „Аллах“ има знатно прецизније значење од речи „Бог“. „Аллах“ није пуки арапски термин за реч „Бог“. Уместо тога, корен речи „Аллах“ је „Илах“, што значи „Бог“. Постоје бројни измишљени „богови“, али једино Један Истинити Бог који се назива Аллах.

Реч „Аллах“ дословно значи „обожавани“. Аллах је, тако, исправан назив или властито име **јединог Бића које је вредно обожавања**, Истинитог Створитеља универзума. Изговарајући „Аллах“, муслимани, у суштини, негирају све друге ентитете које људи из незнања обожавају. Име „Аллах“ је оно којим се Свемогући Богословио у Кур'ану[1], и како Га је такође Посланик Мухамед (благослови и мир над њим) ословљавао. С тога, у овом делу, термин „Аллах“ ће често бити употребљиван да означи Једног и Јединог Бога вредног обожавања.

[1] Кур'ан је света Књига или Писмо објављено Посланику Мухамеду (благослови и мир над њим).

Увод

Многе су књиге сматране светим и поштованим од стране људи кроз векове. Оне су до данас очуване због свог значаја како би људи имали користи од њих; шта више, како би се очувао менталитет одређене нације, култура може бити наслеђена од њих, било да је књига добра, лоша или спој доброг и лошег.

Када је реч о светим Писмима које је Аллах (слављен и узвишен је Он) људима објављивао, људи су се посебно трудили да их очувају. Међутим, као исход, данас постоје другачије верзије истих књига што указује на неуспели покушај њиховог очувања.

Нико се, без сумње не може расправљати о чињеници да ли је Аллах или не објавио Теврат и Јеванђеље посланицима Исусу, мир над њим, и Мојсију, мир над њим. Међутим, да ли са сигурношћу може било ко од њихових следбеника да свој прст усмери према било којој одређеној верзији Старог Завета или Новог Завета и да каже: „Ово је Божија реч коју је Он објавио посланицима Исусу односно Мојсију!“ Оставићу одговор угледном читаоцу.

У сваком случају, када је реч о Кур’ану, читава исламска заједница (више од једне милијарде муслимана) сведочи о потпуном очувању Кур’ана кроз векове.

У овој малој књижици, пружићемо разнолике доказе који указују да је Библија, која је објављена Исусу данас веома

измењена; док је с друге стране Кур’ан потпуно очуван, и који је с тога једини поуздани извор узвишеног учења у рукама људи које се може описати као „Божија Реч“.

Пре него што кренемо са исчитавањем књиге, желео бих да се захвалим Др. Билал Филипсу и брату Мухамед бин Абдуллах Карбалу који су ми дали могућност да проучавам и цитирам њихове књиге.

С поштовањем,

Мајед С. Ал-Расси

Моб: 00966(0)505906761

И-мејл: majed.alrassi@gmail.com

Да ли је Библија Божија Реч?

Објављене Књиге чине просветљење које су посланици примали како би указали на Прави Божији пут својим народима. Све објављене Књиге позивају на обожавање Бога - Аллаха самог и забрањују обожавање било чега осим Њега или поред Њега. Оне садрже смернице за човечанство у свим животним аспектима. Оне дефинишу исправно од погрешног, и људским бићима нуде комплетан систем веровања и праксе који регулише све њихове активности. Само Створитељ најбоље зна шта је корисно Његовим створењима, а шта није. Тако, божански закони садржани у овим Књигама наређују и забрањују различта дела и супстанце како би се заштитио људски дух, људско тело, и људско друштво од зла. Људска бића дефинитивно треба да се придржавају Његових заповести документованих у Његовим објављеним Књигама како би испунили свој потенцијал живећи праведан живот.

Изворни текстови објављених Књига се не разликују међу собом у својим главним доктринарним принципима. Ипак, због разлика у народима и између нација у времену и простору, настале су неке разлике у практичном учењу (закона) из списа, у складу са Божијом мудрошћу. Њихова основна порука, међутим, остаје иста.

Муслимани верују у претходне објављене Књиге како је спомењено у Кур’ану: Писмо Ибрахима тј. Аврама мир над њим, Тора (Теврат) Мусаа тј. Мојсија, мир над њим, Давидове Псаламе, мир над њим, и у Исусово, мир над њим, Јеванђеље. Следећи наведени одломак (ајет) из племенитог Кур’ана

истиче чињеницу да је веровање у сва претходна Писма објављена од Бога тј. Аллаха начелни део исламског верског учења:

Реците: „Ми верујемо у Аллаха и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Ибрахиму, и Исмаилу, и Исаку, и Јакову, и унуцима, и у оно што је дато Мојсију и Исусу, и у оно што је дато посланицима од Господара њиховог; ми не правимо никакве разлике међу њима, и ми се само Њему покоравамо.“

Међутим, много пре доласка Посланика Мухамеда, благослови и мир над њим, сви ови списи били су или изгубљени или неповратно оштећени од стране каснијих генерација кроз векове митовима, празноверјем, идолатријом и ирационалним филозофским убеђењима, носећи контрадикторне мисли. Стога се постојећи облици тих списа не могу у потпуности сматрати Аллаховим откровењем.

Библија је, на пример, једна од преосталих књига у рукама њених следбеника. Откако је објављена Исусу, мир над њим, подлегла је толико много промена због којих данас имамо четири добро знана Јеванђеља уместо једног: Јеванђеље по Матеји, Луки и Јовану сачињавају Библију (Нови Завет), заједно са другим документима. Она су написана између 40 и 115 година после Исусовог, мир над њим, одласка и заснована су на документима која су била изгубљена. Јеванђеље по Марку, било је прво написано у Риму, најмање 40 година након Исуса (мир над њим). Јеванђеље по Матеји било је написано на грчком језику око 90 година након Христа. Јеванђеље по Луки је написано у Грчкој приближно 80 година након Христа. Ова три Јеванђеља називају се синоптичким јер потичу из истог изгубљеног документа и имају доста тога заједничког. Јеванђеље по Јовану, с друге стране садржи дубоке разлике у односу на синоптичка Јеванђеља. У овом се

Јеванђељу по Јовану први пут спомиње Божанство и праиконско постојање Исусово, мир над њим, чак иако га Исус сам никада није тврдио. Ово Јеванђеље је написано између 110 и 115 година после Исуса.[2]

Анализе ових Јеванђеља откривају следеће:

1. Током Исусовог живота, мир над њим, није постојао писани документ које је садржао ове изреке, дела или лекције.
2. Први записи Исусових, мир над њим, изрека, који су забележени непосредно у време његовог нестанка, били су изгубљени.
3. Јеванђеља су написана између 40 и 115 година након Исусовог „узвишења“, и била су заснована на изгубљеним документима. Као последица, дошло је до слободне измене садржаја.
4. Ни један од писаца Јеванђеља није познавао, видео нити чуо Исуса, мир над њим.
5. Јеванђеља су писана на грчком док је Исус, мир над њим, говорио арамејски и није познавао грчки.
6. Бар сто година након писања Јеванђеља, она нису имала било какав канонски ауторитет и била су мењана од стране писаца разних секти како би се адаптирала њиховим сопственим потребама.
7. Садашња Јеванђеља, посматрана као цела, пуна су контрадикција.[3]

---

[2] Абдул Разак, „Студијски Водич“, Компаративне Студије – ислам и хришћанство.

[3] Карабаљо, „Моја велика љубав према Исусу ме је довела до Ислама,“ 14-15.

Ови чиниоци су овде наведени како би показали да Исусово (мир над њим) Јеванђеље, његова изворна порука која му је објављена од Аллаха, није стигла до нас у свом изворном облику. На овај начин се може потврдити да се четири Јеванђеља уврштена у данашњој Библији, не могу сматрати сличним или еквивалентним са надахнутим Исусовим Јеванђељем (мир над њим).

Библијски докази сопственог изобличења

1. Стари Завет јасно сведочи томе да су га људи изменили. У Јеремији 8:8 се наводи да Бог (Аллах) каже: **„Како говорите: Мудри смо, и закон је Господњи у нас? Доиста, гле, лаж учини лажљива писаљка књижевничка.“**[4]

2. Др. Билал Филипс објашњава:

   Око пет година након завршетка Исусове службе, млади рабин по имену Савле од Тарсуса, који је тврдио да је видео Исуса у визији, почиње да мења Исусов пут. Павле (његово римско име) гајио је значајно поштовање према римској филозофији и поносно је говорио о свом грађанству. Његово убеђење је било да не-јевреје који су постали хришћани не треба оптерећивати Тором[5] на било који начин. Аутор **Дела Апостолских 13:39** цитира Павла који је говорио: **„И од свега, од чега се не могосте оправдати у закону Мојсијевом, оправдаће се у Њему сваки који верује.“** Првенствено је кроз Павлово залагање црква почела да заузима свој не- јеврејски

[4] Верзија у преводу Караџић/Даничић

[5] Како је раније речено, Тора је била књига објављена Посланику Мојсију.

карактер. Павле је написао већину писама Новог Завета (посланице), које Црква касније прихвата као званичну доктрину и Писмо инспирације. У овим писмима се не очувава Исусово Јеванђеље нити га заступају, уместо тога, Павле је трансформисао Христово учење у хеленску (грчко-римску) филозофију.[6]

3. Најјаснији доказ библијског изобличавања је ревизија Библије до те мере да се може рећи да се свако издање разликује од претходног.

Изобличавање откровења је највећи грех

У Кур'ану се истиче, у више него једном ајету, да је изобличавање Аллахове објаве озбиљан грех. Аллах је објавио у Кур'ану:

„А тешко онима који својим рукама пишу Књигу, а затим говоре: Ево, ово је од Аллаха – да би за то корист незнатну извукли. И тешко њима због онога што руке њихове пишу и тешко њима што на тај начин зарађују!“ **(**Кур'ан 2:79)

Значајна напомена

Треба напоменути да се за оне који су следили Писма када су она била у својим чистим формама сматра да су били на исправној страни вере, и да се они, као верници, ничега неће плашити на Судњем Дану.

[6] Билал Филипс, *Истинита порука Исуса Христа,* 81.

Објава Кур’ана

Услед изобличења претходних писама, Аллах, Најмилостивији, није дозволио људским бићима да залутају странпутицом без неизмењеног Писма. Заиста. Он објављује Кур’ан и у њему обећава да ће га очувати као Своју последњу објаву људској врсти за сва времена. Он је Аллахова Реч, она коју је објавио Посланику Мухамеду (мир над њим) преко Анђела Гаврила, мир над њим. Објављиван је у деловима (сегментима) различитих дужина кроз период од 23 године. Посланик Мухамед, благослови и мир над њим, напамет је казивао Откровење својим друговима (асхабима) који су записивали сваку реч током његовог живота на палмином лишћу, пергаментима, животињским костима (лопатицама камила које су биле добра подлога за писање), и равном камењу. У исто време, указивао је на прецизне локације на којима су се сваки од објављених делова налазили у телу целокупног обима откровења. Поред тога, Кур’ан је напамет научен од стране стотина другова Посланика Мухамеда.

Годину дана након смрти Посланика Мухамеда (благослови и мир над њим), први халифа, Ебу Бекр, нек је Аллах задовољан с њим, наложио је Посланиковим друговима да цео Кур’ан сакупе у једну целину. Касније је, трећи халифа „Осман“, нек је Аллах задовољан с њим, припремио неколико копија оригиналног текста и послао их тадашњим главним центрима исламске цивилизације (Мека, Медина, Куфа, Басра, Шам). Једна од ових седам копија још увек постоји, и сачувана је у музеју у Истанбулу у Турској.

Од тог времена, надаље до данас, после више од 1400 година, исти Кур’ански текст је у употреби са истим распоредом речи, редом и језиком (арапским). Ни једна једина реч од 114 поглавља, 6200 стихова, и приближно 80,000 речи

није измењена од времена објаве. Заиста, Аллах је у Кур’ану обећао да ће га чувати заувек. Он је рекао:

„Ми, уистину, Кур’ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!“ (Кур’ан 15:9)

Само размислите о чињеници да је Кур’ан у својој целини данас широм света меморисан од стране милиона људи, разних узраста, полова, слојева друштва или етничке припадности! Он је једина књига која је на тај начин очувана, не само на полицама, већ у срцима човечанства.

Кур’ан превазилази и замењује сва претходна Писма. Аллах је рекао Посланику Мухамеду, благослови и мир над њим, о Кур’ану:

„А теби објављујемо Књигу, саму истину, да потврди књиге пре ње објављене и да над њима бди...“ (Кур’ан 5:48)

Суштинска ствар у вези разумевања Кур’ана је то да је он чудо у погледу његове објаве и његовог садржаја. У време објављивања и од тада, било је оних који су порицали божанску и чудотворну природу Кур’ана говорећи да је Мухамед, благослови и мир над њим, био или подучен од стране других како би га написао, или га је сам измислио! Како би неутралисао ове тврдње, Аллах представља изазов читавом човечанству говорећи:

„А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једно поглавље слично објављеним њему, а позовите и божанства ваша, осим Аллаха, ако истину говорите.“ (Кур’ан 2:23)

Ово су нека од пророчанстава које је Кур’ан предсказао, и нико од времена Посланика Мухамеда (благослови и мир са њим), до данашњег дана, није био у

могућности да произведе нешто приближно и једном поглављу или чак одломку из Кур’ана. Као такав, муслиманима није потребна ни једна друга књига на којој ће потпуно или делимично заснивати своју веру. Кур’ан је остао јасан и лако разумљив сваком ко има добро знање арапског језика. Све његове правне наредбе и упутства су јасне када се значења његових речи преведу на било који од светских језика.

Целокупни Кур’ан је проглас монотеизма

1. Неки од кур'анских одломака нас обавештавају о Аллаху: Његовим именима, атрибутима, делима и говору. Овакви стихови (ајети) указују на Јединство и Једноћу Аллаха с обзиром на Његова непревазиђена имена, суштину, и савршене атрибуте.

2. Остали одломци истичу неопходност обожавања Аллаха самог, без икаквог сарадника или партнера, и одрицање обожавања било чега другог мимо Њега. Ови одломци указују на тежњу и неопходност човечијег обожавања и одабира свог Господара, размишљање о Њему при свакој својој намери, тражећи Његову помоћ, и окретања Њему кајући се.

3. Кур’ан такође садржи наредбе и забране; чињење добра које је наређено или уздржавање од забрањених радњи, испуњавајући тиме и усавршавајући своју потврду о Једноћи Аллаха.

4. Кур’ан садржи приче и информације о људима истинитог и искреног веровања и говори о њиховој непосредној

награди у животу на овом свету, као и огромној награди за њих резервисаној на Будућем свету.

5. Кур'ан такође садржи приче о онима који Аллаху приписују партнере. Он описује њихово кажњавање на овом свету и казне које су им обећане за онај свет. Ове казне су праведне заслуге оних који одступају од потврде Аллахове Једноће.

Казивање Посланика

Казивање или „Хадиси" Посланика Мухамеда, благослови и мир са њим, други су извор исламског знања после Часног Кур'ана. Они објашњавају и разрађују Кур'анске ајете. Такође објашњавају, до најситнијих детаља, начин богослужења од стране Посланика, благослови и мир над њим. Посланикови хадиси обезбеђују даље појашњавање и детаље о томе како испунити оно што је Аллах прописао и уздржати се од онога шта је Он забранио. Ова учења су брижно прикупљана и преношена преко Посланикових Асхаба тј. другова, нек је Аллах задовољан с њима.

Очуваност исламског учења

Очување исламског учења од измена не застаје код очувања Кур'анског текста; уместо тога, такође је забрањено уводити у Посланикову Праксу (речима или писањем), било шта што је у супротности са њеном суштином, вредностима или учењем.

Посланик је казао:

„Ко уведе нешто ново у ову нашу ствар (веру), а што није од ње, одбија се!“[7]

„Један од Послаников асхаба је рекао: Посланик нам је дао високо делотворну опомену (говор), такву да је многе од нас оставила уплаканим и с осећајем да нам срце дрхти. Тада је неко рекао: О Аллахов Посланиче! Ово звучи као говор некога ко својим слушаоцима жели послати опроштајну поруку. Молимо те да нам истакнеш шта нам препоручујеш. Посланик, благослови и мир над њим, је рекао: **Позивам вас да увек будете богобојазни спрам Аллаха, да се покоравате и слушате своје вође, чак иако вам је вођа црни Абисински роб. Било ко од вас ко дуже буде живео, доживеће да види многе раздоре и сукобе. Зато држите се чврсто мог пута и пута слеђеног од стране мојих наследника, Правдених владара.**[8] **Држите се за тај пут и чврсто угризите тај пут својим кутњацима,**[9] **и држите се даље било каквих измишљених ствари (у вери и исламском закону), јер су такве измишљотине одступања од Правог пута.**“[10]

Према томе, питања из вере одн. исламска учења није дозвољено мењати. Све што је у супротности са овим је погрешно и неприхватљиво. Са овом строгом заштитом, Ислам је, након што је објављен, одржаван чистим од митова и сујеверја као и од промена одраженим у ћудима људи и вођа.

[7] У два сахиха (Бухари и Муслим) се бележи од Аише да је то изговорио Божији Посланик (благослови и мир над њим)

[8] Конкретно је мислио на четири Калифа (исламских владара) који су дошли након њега

[9] То јест, не пуштајте га.

[10] Хадис бележе Ибн Хибан, Абу Давуд, и Ет-Тирмизи)

Одлике исламског учења

Аллах је поруку Ислама учинио лаком за разумевање и слеђење. Он је поништио претходно прописане ритуале и праксе док је остале потврдио, према Његовој мудрости. Као исход, исламска вероисповест и законодавство су међу људима препознати као подесни за њихове духовне, друштвене и економске потребе, за цело човечанство и за све епохе.

Исламско учење садржи следећа јединствена учења:

1. Рационалност

Истина не би требала да буде тако сложена да би морала да се извлачи из серије компликованих логичких доказа, да се спозна на основу нечег што је њему или њој нејасно (као што је уобичајено код других религија и филозофија). Када се истина пронађе, она треба бити јасна и очигледна. Истина је тако једноставна да је било ко може увидети и ово је најуверљивија одлика Ислама.

2. Савршенство

Како је Аллах савршен, Његово учење такође мора бити савршено и без икаквих грешака или контрадикција. Кур’ан изазива своје читаоце да у њему нађу било какве грешке ако заиста не верују да је од Аллаха:

„А зашто не размисле о Кур’ану? Да је он од неког другог, а не од Аллаха, сигурно би у њему нашли многе противречности.“ (Кур’ан 4:82)

Др. Маурис Букал, француски физичар хришћанске вере, пронашао је многе научне чињенице поменуте у Кур’ану

које у времену преношења књиге од стране Посланика Мухамеда, благослови и мир над њим, људима око њега нису биле познате. Букал ја писао: „Нисам могао да пронађем ни једну грешку у Кур’ану.“[11]

3. Јасноћа

Аллах је Свемилосни. Самим тим Он упућује људе кроз чисту и јасну објаву слободну од митова, сујеверја и мистерија.

4. Научна тачност и прецизност

У Кур’ану или изјавама Посланика Мухамеда, благослови и мир над њим, није изненађујуће наћи информације које су тек однедавно пронађене од стране модерне науке. Ово такође указује на то да је Кур’ан Аллахова реч и да је Мухамед, благослови и мир над њим, Његов Посланик. С друге стране, верски погледи које Црква представља у вези Бога, Библије, и везе индивидуе са Богом, људе гони на несрећни избор: или наука или Бог. Најобразованији људи су дошли до закључка да човек не може бити и научник или образована особа, и у исто време бити прави хришћанин/хришћанка. Многи филозофи, научници и већина лаика изгубило је наду у помирење религије и науке; на овај начин је развијена идеологија секуларизма. Оваква дихотомија не би била развијена да оригинално Јеванђеље објављено Исусу, благослови и мир над њим, није било искривљено. У Исламу, јасној вери, нема било каквих контрадикција између религије и науке. То је природно и

[11] Букал, *Кур’ан и модерна наука*.

очигледно јер су вера и потврђено научно сазнање од истог извора: Аллаха, који није контрадикторан Себи.[12]

5. Посланичко испуњење

Многи догађаји које је Кур'ан предвидео, као и казивања Посланика су се обистиниле. Ово је даљи доказ да Ислам није религија измишљена од стране човека јер је незамисливо да човек који није знао да чита и да пише и који је живео изолован од других цивилизација измисли оваква пророчанства.

6. Умереност

У Исламу не постоји конфликт између духовног и овосветског живота. Насупрот, он пружа баланс међу свим аспектима људског живота, узимајући у обзир потребе и жеље појединаца и друштва. Према томе, секуларизам, материјализам, монаштво и екстремни аскетизам се комплетно одбијају у Исламу, који омогућује средњи пут којим се остварује хармонија и равнотежа између духовних и материјалних потреба људи. Због овог је Аллах муслимане у Кур'ану назвао:

...праведном заједницом (умереном нацијом)... (Кур'ан 2:143)

7. Свеобухватност

Учење Ислама људима обезбеђује једнозначне смернице за слеђење у свим аспектима живота: духовном,

[12] За више информација у вези многих научних чињеница које се спомињу у Кур'ану, погледајте *Кур'ан и Модерна Наука* од Др. Маурис Букала и *Кратки Илустровани водич За Разумевање Ислама*, од И.А.Ибрахима, такође доступно на www.islam-guide.com.

индивидуалном, друштвеном, моралном, политичком, економском, итд.

8. Јединственост

За све оне који би тврдили да је Ислам измишљена вера, Аллах их изазива да:

...начине једно поглавље слично објављеним њему... (Кур'ан 2:23)

Заиста, читав је Кур'ан – његово обраћање, његова елеганција, његова чудотворна природа – без премца. Древни не-муслимански Арапи су покушали да произведу сличан ајет и ипак нису успели, иако су њихов језик и поезија били на врхунцу у том времену. Чак и многи скорији не-муслимански научници признају да је Кур'ан једна од највећих књига познатих човечанству. Ово становиште на крају доводи до чињенице да је Мухамед, благослов и мир над њим, – неписмен човек – био истинити Посланик коме је објављен Кур'ан.

9. Правда

Читаво човечанство потиче од једног човека и једне жене (Адама и Еве). Ислам подучава да је критериум према коме се свакој појединачној особи суди по праведности, а не боји нечије коже нити статуса у друштву. Најбоља особа код Аллаха је најправеднија и најбоља људима. Одломак Часног Кур'ана гласи:

...Најугледнији код Аллаха је онај који Га се највише боји... (Кур'ан 49:13)

Шапат

Неки људи су у немогућности да пронађу истину због своје слепе привржености својим убеђењима. Њихова тврдоглава привржeност уобичајено се не заснива на интелектуалном разумевању учења, већ на моћном културном и емоционалном утицају. Из разлога што су одгајани у одређеној породици или друштву, они чврсто држе до веровања те групе, верујући да они поседују истину.

Има и других који су убеђени у религију Ислама и који су ментално спремни да је пригрле. Међутим, када дођу до тачке када се сете драстичних промена у њиховим животима које се можда неће свидети њиховим породицама и друштву, они теже да се врате и предомисле се о одлуци.

Следећи би се шапат требао чути у њиховим ушима:

Без обзира на своту новца, престиж, позицију и моћ које би неверник могао поседовати у овом животу, он или она никада неће моћи да купе своју улазницу за Рај. На оном свету ће најсиромашнији међу становницима Земље, а који су посведочили истини Ислама, бити далеко срећнији и достојанственији од најбогатијих особа које нису прихвтиле поруку Ислама.

Одбијање Алахове поруке је највећи грех који човек може да почини. Из овог разлога, док је душа неверника још у његовом или њеном телу, мудри појединац треба брзо искористити повод: он или она су још увек живи и у могућности да прихвате Аллахову поруку пре него што буде прекасно. Време за покајање је ограничено. Од тренутка

смрти, више није могуће добити опроштај.[13] Аллах је споменуо у Кур’ану:

Кад некоме од њих смрт дође, он узвикне: „Господару мој, поврати ме да урадим какво добро у ономе што сам оставио!“ – Никада! То су речи које ће он узалуд говорити... (Кур’ан 23:99-100)

Вера је, без поговора, најбитнији аспект живота једне особе и на тај живот утиче на начин у зависности да ли је особа исправно веровала; с тога следи, дакле, да је одабир праве вере најбитнија лична одлука коју човек/жена може да донесе. Када је реч о стварима из религије или веровања, ништа не би требало да се препусти случају. Ово је због тога што ће онај који је на исправном путу насупрот онога који није – сигурно наћи срећу на оном свету!

Пошто се упозна са претходним доказима, ко год има здраву интелигенцију може да анализира и просуди; раскрсница је достигнута у којој Аллах (Слављен нека је он) позива све људе на слеђење јасног, првог пута и избегавање свих магловитих и цик-цак путева. Прави пут је сада постао очигледнији од погрешног, како и Аллах каже у Кур’ану:

...Прави пут се јасно разликује од заблуде! Онај ко не верује у идоле, а верује у Аллаха – држи се за најчвршћу везу, која се неће прекинути. – А Аллах све чује и зна. (Кур’ан 2:256)

Такође је прецизирао:

У вери нема присиљавања – Прави пут се јасно разликује ид заблуде! (Кур’ан 2:256)

---

[13] Сакупљено од Карабаља, *Моја велика љубав према Исусу ме је одвела до ислама*.

Моја је дужност и одговорност, као члана ове велике планете, и као онога који је своју слободну вољу предао закону и заповестима Врховног Бића, да позове сва људска бића да се држе далеко од обожавања лажних божанстава, да зауставе усмеравање своје вере према статуама, иконама, сфингама, фигурама, амајлијама, талисманима, потковицама, и свим осталим предметима произведеним људском руком или створеним од стране Бога. Након покајања, особа се треба у потпуности предати вољи Аллаха, јединог Бога у универзуму.

Нека светлост истине засија у нашим умовима и нашим срцима. Нека нас доведе до мира и сигурности у овом животу и вечног блаженства на Будућем свету.

Мајед С. Ал-Расси

Моб: 00966 (0) 505906761

Имејл: majed.alrassi@gmail.com

Литература:

1. Абдул Разак, „Студијски водич, упоредна студија – Ислам и Хришћанство“. Вашингтон: Исламски Центар у Сијетлу, САД, 1978.

2. Карабаљо, Симон Алфредо, „Моја велика љубав према Исусу ме је довела до Ислама“, Саудијска Арабија: Џубаил Дава и саветовалиште, 2009.

3. Букал Маурис, „Кур’ан и модерна наука“, Ријад: Интенационална Исламска Издавачка Кућа, 2005.

4. Филипс Билал, „Истинита порука Исуса Христа“, Ријад: Интенационална Исламска Издавачка Кућа, 2006.

5. Сахих Интернешенел, Кур’ан: арапски текст са одговарајућим енглеским значењем, Џеда: Издавачка Кућа Абдул Касим, 1997.

6. Ал–‘Утајмен, Учењак Мухамед ибн Салих, „Објашњење три основна принципа Ислама“, УК: Кућа Издаваштва и Дистрибуције Ал- Хидаја, 1997.

Прилог

За више информација о Исламу посетите нашу интернет страницу:

islamhouse.com/sr/main

1. Видео предавање: "Наш почетак и наш завршетак" - Халид Јасин
2. Видео предавање: "Шта је прави успех у животу?"
3. Видео предавање: “Да ли Ислам позива на насиље и да ли подржава тероризам? - др. Закир Наик
4. Књига: "Смисао живота", - др.Халид Јасин
5. Књига:„Непорециви аргументи о истинитости Мухаммедовог, нека је Божији благослов и спас над њим, посланства." – др. Абдуллах Мухсин
6. Књига: “Отклањање сумњи у вези Ислама” – др. Мухаммед Ел-Абдулхај

Такође можете посетити следећу интернет страницу за даље информације и богатство материјала за читање:

Pozivistine.com

Речник исламских израза

Да’ва	دعوة	Мисионарство и подучавање Ислама и позивање људи да упознају и прихвате Ислам
Хадис	حديث	Прикупљена казивања и дела Посланика Мухамеда (мир над њим) које заједно са Кур’аном чине основ исламског закона
тагхут	طاغوت	Тагут значи идол; свако зло које се обожава мимо Аллаха.

Садржај